

Băng Vệ Sinh Không Thành Vấn Đề

Contents

Băng Vệ Sinh Không Thành Vấn Đề	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	8
8. Chương 8	9
9. Chương 9	11

Băng Vệ Sinh Không Thành Vấn Đề

Giới thiệu

Thể loại: Đàm mỹ, đoản văn, HE, công xuyên qua làm băng vệ sinhEditor: SweetrosesHắn hiện tại là một bao băng vệ s

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bang-ve-sinh-khong-thanh-van-de>

1. Chương 1

Hắn hiện tại là một bao băng vệ sinh

Vì sao lại như bây giờ? Bởi vì hắn vẫn rành rành nhớ rõ bản thân mình vốn là ai, chính là một người đàn ông sự nghiệp thành công diện mạo anh tuấn, ảnh chụp của hắn thường xuyên xuất hiện ở trên các trang tạp chí và tài chính lớn, tài sản của hắn hơn hẳn bao người trong thành phố này, hắn thay bạn gái như thay quần áo, hắn chưa bao giờ nghĩ bản thân lại biến thành một bao băng vệ sinh.

Là một bao hay chỉ là một miếng? Hắn cũng không rõ lắm, hắn đại khái biết rõ mình là một bao Sophie có cánh cao cấp – cái này so với mấy cái tên loại hạng B thì nghe vẫn thấy dễ chịu hơn, đương nhiên hắn không thể vì mình là một bao Sophie sẽ tự cho mình siêu phàm, bởi vì phía đầu của hắn còn có bảy góc không gian ABC như vậy giá cả băng vệ sinh thấm hút đặc biệt so ra càng mắc hơn, hắn bắt đầu muốn mắng, ở đây chừng một tháng, từ lúc hắn mở mắt ra phát hiện mình là băng vệ sinh, đầu tiên hắn quát tháo cả một ngày, nhưng thật đáng tiếc, băng vệ sinh có linh hồn chỉ có mình hắn cho nên dù hắn to tiếng mắng cũng không có ai thèm vây quanh quây băng vệ sinh để xem, con người càng chẳng ai để tâm đến lời kêu cứu của một cái băng vệ sinh.

Hắn từ thống khổ giãy giụa cho đến khi cuối cùng miễn cưỡng chấp nhận, hắn cuối cùng chấp nhận vận mệnh tàn khốc, bắt đầu ném trái bản thân là một bao Sophie có cánh, một khi đã chấp nhận mình là một cái băng vệ sinh, hắn bỗng nhiên cảm thấy cuộc sống cũng không đến nỗi thống khổ như vậy.

Mỗi ngày hắn đều ngóng ra ngoài quầy mong chờ, hàng loạt sản phẩm Sophie sóng vai mà đứng đợi đôi tay trắng nõn xinh xinh của nữ chủ nhân vươn lấy ném chúng vào giỏ xe mua sắm, hắn từ từ tưởng tượng rằng, sau khi mình bị người ta mua về sử dụng qua có phải mình sẽ chết không? Sau khi chết có thể thoát khỏi kiếp bao vệ sinh này?Đương nhiên, hắn cũng không cách nào xác định được, bởi vì không ai biết đối với băng vệ sinh, chết là như thế nào?

Cũng không biết có phải vận khí của hắn tốt hay không, qua một tháng nữa, huynh đệ tỷ muội bên cạnh hắn ngày càng giảm bớt, chỉ có hắn không thu được sự ưu ái của bất kỳ ai, lẻ loi đứng ở một bên quầy, thẳng cho đến một ngày “A, giá gốc năm đồng hiện giờ chỉ còn bốn đồng tám, Tiểu Phương nói hôm nay cổ đến ngày, cứ mang về cho cổ một bao băng vệ sinh đi”

Hắn bị người ta cầm lên, ngẩng đầu nhìn về phía “chủ nhân”, hắn lại cảm thấy được trên lớp bao Sophie của mình rơi xuống một loạt hắc tuyến.

Đàn ông....Sao lại là đàn ông....

2. Chương 2

Người con trai cầm hắn không hề hay biết, ngay sau khi tính tiền ở quầy thu ngân lập tức đạp xe đạp trở về nhà, trong khoảng thời gian này cậu ta bị cái bao Sophie có cánh mình mới mua chửi rửa bao nhiêu lần, thí dụ như tóc của cậu ta sao lại quái như vậy, lão thổ khẳng định con nhỏ làm tóc lấy năm đồng rồi hốt như chó gặm, thí dụ như bên trong áo sơ mi của cậu ta còn mặc thêm cái tấm áo ba lỗ của mấy ông già mới chịu mặc, thí dụ như da của cậu ta tuy trắng nhưng mà thô ráp quá trời, thí dụ như thất lưng của cậu nhìn qua cũng rất mảnh, thí dụ như cậu ta có phải cái kẻ mê sưu tập băng vệ sinh không...

Hắn ở trong lòng chửi rửa nhiều như vậy, cho dù hắn có mở miệng ra nói cũng chẳng ai nghe được, sự cô đơn của một bao Sophie có cánh rất ít người có thể lý giải được, hắn bị chủ nhân nhét vào trong túi nylon, lại cùng chủ nhân đi chợ xoay chuyển một vòng, chủ nhân mua một củ cà rốt, một miếng ớt miếng tiêu, một vốc tỏi cộng hành, đi ngang qua khu bán thịt tạm dừng trong chốc lát, cắn chặt răng, lấy tiền ra mua mười đồng tiền thịt heo, mới xoay người đạp chiếc xe cọt két cọt két rời đi.

Hắn bị chủ nhân không chút thương tiếc nhét vào trong xe, cùng cà rốt, cùng ớt, cùng tiêu chung một chỗ, mấy thứ rau quả khắp nơi cùng với hương vị kỳ quái xông hắn muốn ngất đi, hắn phần nộ nghĩ vì sao mình đã biến thành một băng vệ sinh thể mà còn giữ lại khứu giác, đợi cho đến khi xe đạp rớt cuộc tới nơi, hắn đã muốn bị xông đến sắp ngất đi, chủ nhân thật cẩn thận đem hắn bỏ vào trong một cái túi nylon nhìn qua sạch sẽ, sau đó rút ra bên hông một cái chìa khóa mở cửa, đối diện với một cô gái nổi giận đùng đùng, hắn nhìn thoáng qua cô này, phát hiện nàng không có mặc áo ngực, trên người khoác duy nhất có một cái áo thun bèo nhèo, miệng của nàng choen choét tựa như mới uống một ngụm huyết gà, nàng khinh thường nhìn lướt qua chủ nhân của hắn, tiếng nói pha lẫn tức giận “Sao trễ như vậy mới về? Anh không biết tôi chờ anh đến muốn đói chết rồi không?”

Tính tình của chủ nhân hắn tốt nên chỉ cười cười nói “Tiểu Phương, anh đi siêu thị, mua cho em chút vật dụng hàng ngày” Sau đó hắn phát giác bản thân trong cái bao to bị nâng lên cùng lời nói.

Tiểu Phương lướt nhìn qua cậu ta khinh thường nói “Băng vệ sinh! Hứa Tư anh là một thằng đàn ông đi mua cái này không thấy xấu hổ sao?”

Hứa Tư tựa hồ cũng không chịu nổi thanh âm sắc bén của nàng, một mặt lồi nàng, một mặt đối với mấy người hàng xóm tò mò chạy đến xem náo nhiệt nói xin lỗi, chờ sau khi vào trong phòng, cậu nhỏ giọng nói “Em không phải bảo trong điện thoại nói là em đến ngày rồi sao...Anh ở trong siêu thị thấy đang giảm giá nên mua cho em...”

Hắn vừa nghe lập tức không cao hứng, hắn rất muốn nói với Hứa Tư tuy hắn chỉ kém lúc thường có hai mao tiền, không thể chỉ vì hai mao tiền này liền xác định hắn là thứ rẻ tiền.

Tiểu Phương nghe thấy lời phân bua của Hứa Tư, hàng lông mi mảnh mai nhú lại “Anh nói vậy là có ý gì? Tôi theo anh là vì cái gì cơ chứ? Mỗi ngày ăn không đủ no mặc không đủ ấm, cùng người khác nói về

bạn trai tôi đều cảm thấy thật bẽ bàng! Anh nhìn anh xem, một dáng vẻ chả có gì thay đổi, nghèo kiết xác chẳng cách nào thấy được nắng mới, ngay cả tóc tai cũng chả ra hồn, kiểu tóc của mấy ông nhà binh còn nhìn đẹp hơn cái tóc chó gặm nhà anh, tôi thật sự mù rồi nên mới trước đây có thể về với anh!”

Hắn từ khi bắt đầu nghe trong lòng vẫn âm thầm phụ họa, nhất là ý kiến đối với kiểu tóc của Hứa Tư, hẳn cùng với ý kiến của Tiểu Phương đạt đến sự thống nhất cao độ, nhưng câu nói kế tiếp của Tiểu Phương có phần hẳn không thích nghe – “Còn nữa, anh đừng có cho tôi là mấy con ẻo lả chết trôi không biết trong lòng anh đang nghĩ gì, anh không phải thích cái thằng Trầm Quan à? Mỗi ngày đều mua ảnh chụp giảm giá của nó ***g vào trong khuôn, ghê tởm chết được!”

Hứa Tư sắc mặt tái nhợt nói “Tiểu Phương em đừng nói vậy, anh ấy là học trưởng hồi đại học của anh, anh ấy rất vĩ đại, là thần tượng của anh...”

Tiểu Phương hung hãn nhìn cậu “Cái thần tượng chó má gì? Có ai đem ảnh của thần tượng ***g vào trong ví đựng tiền không? Ghê tởm chết. Lão nương tôi chịu đủ rồi! Tôi chia tay với anh”

Hứa Tư cả người lẫn giọng nói đều hỗn loạn run rẩy từng chút “Không phải, thật sự không phải, Tiểu Phương, anh thích em, anh muốn cùng em kết hôn, em không nên hiểu lầm vậy, thật sự không nên hiểu lầm...”

Ánh mắt của Tiểu Phương càng thêm độc địa, giống như tất cả mấy con yêu nữ trong chuyện cổ, nàng đi từng bước một đến gần chỗ Hứa Tư “Anh thật ngốc, tôi vốn không muốn làm vợ anh đâu, chết mất”

Hứa Tư vươn tay giữ chặt lấy vạt áo nàng “Tiểu Phương, nghe anh giải thích, anh cùng với học trưởng không có chút quan hệ nào, anh chỉ muốn cùng em sống cùng nhau mãi mãi...”

Tiểu Phương hung hăng giẫy khỏi cậu “Tránh ra! Cút qua một bên, ta sớm không chịu nổi cái thứ ẻo lả như anh rồi! Hừ, anh cùng hẳn không có quan hệ, vậy muốn người khác có quan hệ với anh mới được à!”

Nàng vừa nói vừa vọt vào bên trong thay một bộ quần áo khác, xách một cái ví da nhỏ xinh xắn, một bên bấm điện thoại một bên vẫn xía xói khinh thường Hứa Tư đang còn chịu đả kích sâu “Còn thất thần làm gì, tôi với anh chia tay, mau tránh ra cho tôi” Nàng nói xong lại nắm lấy di động nhỏ giọng áp chế cơn tức nói “Ai du, em đã vứt cái thằng yêu quái ấy rồi, sao sao, anh chờ em ở đâu? Ngay tại chỗ nhà hàng Âu ăn mừng hả, tốt quá, thương ghê nha, Bạch Bạch”

Hứa Tư ngơ ngác nhìn gót giày cao gót của nàng giẫm bước, chỉ đành như một con gà rừng ngu ngốc ngốc cổ nhìn theo bóng đuôi nàng.

Sau khi nhận ra cánh cửa sắt bị hung hăng đóng lại, Hứa Tư mới có phản ứng lại, cậu bùm mặt, bắt chợt khóc rầm rức.

3. Chương 3

Thật ra thân là một bao Sophie có cánh nhưng đằng sau cái bao Sophie có cánh màu hường phấn ấy lại ẩn chứa một tâm hồn của một người đàn ông trưởng thành, đối diện trực tiếp với bộ dạng một thằng con trai đang khóc sụt sùi cũng khiến cho hắn có chút tay chân luống cuống, điều kiện tiên quyết trong tình huống này là nếu như hắn thật còn có tay, hẳn cùng với mấy thứ vật dụng hàng ngày khác – nước hoa nhãn six god, mấy tờ giấy hóa đơn, một cái nội y cực đại nằm yên trên mặt đất nhìn người con trai thương tâm kia.

Trong vở tuồng cải vã kia, hắn đại để chỉ muốn thăm dò một chuyện, cái gã tên Trầm Quan chính là nguyên nhân khiến hai người kia chia tay là ai, tên này sao nghe quen tai như vậy? Trầm Quan, Trầm Quan, Trầm Quan... Quan không phải tên của hắn sao?

Đương nhiên làm bằng vệ sinh nhiều ngày như vậy rồi, hẳn thiếu chút nữa sẽ nghĩ tên của mình là Sophie, sau khi hắn nhớ lại chuyện này, bắt chợt cảm thấy mình như bị sét đánh, nghe theo ý tứ của Tiểu Phương kia, người con trai trước mắt khóc không ngừng cư nhiên là một trong những kẻ ái mộ mình sao?

Băng vệ sinh rét lạnh một chút, hấn tuy rằng thay bạn gái nhanh như thay quần áo, nhưng hấn vẫn là một thằng đàn ông có nguyên tắc, tuy rằng hấn hơi hơi có ý nghĩ bừa bãi là tên Hứa Tư này có cái eo mảnh mai phải biết, nhưng không có nghĩa là hấn đối với đàn ông có hứng thú, bất quá hấn cũng từng ôm qua mấy thiếu niên nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng hấn chưa từng thử qua hơn thế, hấn chỉ thích phụ nữ có bộ ngực đầy đặn cùng hông tròn lẳn thôi.

Hứa Tư không biết tâm tư của băng vệ sinh, cậu cũng sẽ không màng muốn hỏi thăm ý nghĩ của một bao vệ sinh Soohie như hấn, cậu khóc trong chốc lát, liền lấy từ trong túi ra một cái điện thoại di động cổ lỗ sĩ, vội vã bấm mấy dãy số nói với đối phương: “Tô Nhiên, Tiểu Phương lại chia tay với tớ”

Điện thoại kém chất hoàn toàn giấu không được thanh âm từ đầu dây bên kia vọng qua, đối phương lập tức gào lên “Cái gì? Con ả đó lại đá cậu? Đây là lần thứ mấy? Mỗi lần đến ngày là đều một kiểu, tháng nào cũng lộn xộn như vậy, đã bảo cậu rồi con ả đó không đáng tin, cậu còn khăng khăng thích ả...”

“Không phải, bình thường thì cổ rất dịu dàng...”

“Được rồi, tớ biết con ả tốt nhất rồi được chưa? Cậu nói xem giờ là cái quái gì đây hả?”

“Tô Nhiên, cậu không biết, lần này đi tong thật rồi...” Hứa Tư nói một nửa, trong giọng nói một chút sùt sùi, đôi mắt cũng đỏ cả lên “Cổ phát hiện bí mật của tớ...”

“Cái bí mật kinh khủng gì chứ? Không phải là.... Ờ biết cậu thích cái tên Trầm Quan trẻ trâu đó chứ?”

Trẻ trâu hai chữ quá nặng, băng vệ sinh đang vảnh lỗ tai, nghe đến đó rồi, hấn có chút phần nộ trùng mắt như muốn phá vỡ lớp màng thấm hút ra, hận không thể lấy băng vệ sinh nhét vào trong miệng chó kia.

“Ừ...” Hồi lâu, Hứa Tư mới nhẹ nhàng ừ một tiếng

“Không đến nỗi xui vậy chứ? Cậu chờ một chút, tớ lập tức đến chỗ của cậu ngay”

4. Chương 4

Điện thoại vừa mới cúp xuống, cửa sắt đáng thương đã bị người ta đá văng ra, một gã tóc tai bù xù mặc quần cộc bự chà bá sải bước hùng hổ lại đây, ả bả vai của Hứa Tư nói “Cái con ghê kia sao biết cậu thích Trầm Quan vậy? Hết lần này giờ trở đến lần khác giờ trở, mỗi tháng ả đều muốn trốn cùng thằng nào đó, tựa như buồng trứng muốn tìm chồng của buồng trứng vậy đó, cũng chỉ có mình cậu có thể chịu đựng ả, ả mỗi lần bị thằng nào đó quăng đều không phải ra về đáng thương trở về tìm cậu sao? Tớ nói cho cậu, ả mà lần này trở về tìm cậu, cậu mà còn để ý ả nữa là tớ tuyệt giao với cậu, khóc cái gì mà khóc, không phải chỉ là thứ đàn bà sao?”

Băng vệ sinh khá khinh bỉ cái cánh tay thô lỗ của gã này, hấn thầm nghĩ gã này gần pháo sau hông sao, nhanh như vậy mà đã phá cửa vào, Hứa Tư lau khô nước mắt, nhẹ nhàng nói “Cám ơn cậu, Tô Nhiên, không có cậu nhiều năm qua tớ không biết phải trải qua như thế nào?”

Tô Nhiên thật có chút ngượng ngùng, gã quơ quào tóc “Hắc hắc, nói cảm ơn gì, chúng ta là bạn thân nói khó hồi nhỏ, hiện tại hai bên lại là hàng xóm, chiếu cố cho nhau là đúng rồi”

Hứa Tư cười cười, nụ cười tươi như vậy trong mắt băng vệ sinh không hiểu sao có chút cảm giác hoa xuân sau mưa, đương nhiên, băng vệ sinh nghĩ vậy đại khái có lẽ vì hấn biết đối phương thầm mến hấn cho nên trong lòng mới có thể xuất hiện những ý nghĩ tình tẻ như vậy.

Hứa Tư chợt nói “Tô Nhiên, cậu ngồi chút đi, tớ đi làm nước cho cậu uống, đúng rồi, cậu ăn cơm chưa?”

Tô Nhiên nói “Tớ vừa mới ngủ đã bị cú điện thoại của cậu đánh thức, tối hôm qua tớ làm thiết kế cả đêm, buổi sáng tám giờ mới ngủ, tất nhiên chưa ăn gì cả, Tiểu Tư cậu tính mời tớ ăn cơm thế nào đây?”

Hứa Tư có chút ngượng ngùng chỉ vào cà rốt, cộng hành, vốc tỏi và thịt trên bàn “Vừa mới mua đồ ăn, trong tủ lạnh còn có miến và trứng gà, nếu cậu không chê, ở lại muộn dùng chút cơm với tớ cho vui”

Tô Nhiên mắt sáng lên, ôm Hứa Tư nói “Tiểu Tư cậu thật sự tốt quá! Đã lâu rồi không ăn cơm của Tiểu Tư”

Băng vệ sinh khổ sở nghe mùi thức ăn từ nhà bếp truyền xuống, lại một lần nữa mắng cái thứ vô lại nào đã biến hẳn thành cái băng vệ sinh.

Trên bàn cơm, Tô Nhiên hít hà mùi miến nói “Tiểu Tư, chớ trách tớ nói cậu, ánh mắt của cậu kỳ quái thật, ở đại học thì thậm chí cái gã Trầm Quan kia bốn năm, tốt nghiệp đại học xong liền xem Hà Phương là cực phẩm nữ nhân, chỉ có mình cậu chịu được ả”

Hứa Tư có chút bối rối xoa xoa cái mũi, đẩy kính mắt lên phía trên 1 chút nói “Tớ, tớ...chưa từng thích ai khác, Tiểu Phương nói thích tớ, tớ liền nghĩ muốn cùng cô sống hạnh phúc với nhau, tớ biết Trầm Quan là một giấc mộng xa vời không thể thành...”

“Đương nhiên!” Nuốt một ngụm thịt kho tàu, Tô Nhiên dừng dừng nói tiếp “Hắn hiện tại đã thành một khối củ cải, chắc chắn không thể thành rồi”

Chiếc đĩa của Hứa Tư dừng 1 chút “Củ cải?”

“Ồ, ờ” Lại cướp khối thịt ba chỉ, Tô Nhiên hài lòng mỉm cười “Đúng vậy, cậu không biết à? Chuyện xảy ra tháng trước rồi, nghe nói bị kẻ thù dàn dựng đâm xe, nằm ở trong bệnh viện biến thành người thực vật rồi, người sống thực vật không phải củ cải thì là cái gì “

Người mới là củ cải! Ta đây biến thành Sophie có cánh à nha! Băng vệ sinh hướng về phía bàn đồ ăn bụng sôi sùng sục thầm nghĩ.

5. Chương 5

Trong suốt quá trình dùng cơm chiều, Tô Nhiên lại rời khỏi nhà mua mấy chai bia, vỗ vào Hứa Tư mang gương mặt sầu não nói “Đến đến đến, uống chút rượu, biến cái vẻ mặt đờ đẫn đó đi, không phải chỉ là thất tình thôi sao, có gì ghê gớm lắm đâu, cùng anh hai đây be bét một bữa nào”

Hứa Tư rầu rĩ nói một câu mình không biết uống rượu lại bị Tô Nhiên kiên quyết rót xuống một bát đầy, sau khi cậu uống xong hai bát nhỏ, trên mặt nổi lên hai rặng mây đỏ xinh xinh, băng vệ sinh thu vào mắt, bỗng nhiên rất muốn liếm một chút cái mảnh da nhỏ kia.

Bình tĩnh một chút, Sophie, không, là Trầm Quan, băng vệ sinh cố gắng tự nhủ bản thân, một người con trai như cậu ta sao có thể khiến cho một đại lão gia tìm đánh lỗ tổ chứ? Nhất định là bề ngoài băng Sophie có cánh này bị lỗi, cái màu hồng bên ngoài bao dây vào não hẳn rồi.

Tô Nhiên lại dụ Hứa Tư uống rượu, mấy bình rượu sạch sẽ, hai người đều có chút quang quáng, thời tiết tháng sáu tuy rằng còn chưa đến mức oi bức, nhưng hai thằng đàn ông dựa vào nhau thời gian dài cũng phát nóng, trong phòng khách chỉ có một cái quạt điện cánh quạt cũ nát, hai ngày trước còn bị Tiểu Phương bắt cắn xô ngã, Tô Nhiên ần ần cái nút quạt điện hồi lâu cũng không thấy cánh quạt xoay chuyển, đành từ bỏ lấy cái quạt tay, gã một bên quạt gió, một bên chăm chú nhìn Hứa Tư, phát giác áo sơ mi của đối phương cởi nút, lộ ra cái áo ba lỗ ông già trắng tinh, trong lòng phụt ra một ngọn lửa mờ ám, rót tiếp rượu đưa đến bên cạnh Hứa Tư đang vậy vùng để lộ luôn cái áo sơ mi trắng thuần ra, nhìn thấy hai cánh tay của Hứa Tư trắng thon còn cảm thấy chưa đủ, vén luôn cái áo ba lỗ ông già lên, lộ ra cái bụng của Hứa Tư và phân nửa ngực, lúc này mới hài lòng vỗ vỗ lên bả vai Hứa Tư “Như vậy mới đúng đó, đàn ông chân chính nên cởi trần”

Hứa Tư tuy rằng say, nhưng cậu vẫn gương nanh múa vuốt nói “Không thể như vậy được ầu..., không mặc quần áo hồng có lẽ phép...”

Tô Nhiên nghe xong không thể không phì cười, không riêng gì gã kẻ cả băng vệ sinh yên lặng nhìn cũng thấy thú vị vô cùng, mấy cái tên đàn ông cởi trần tròng trọc trên đường rất nhiều, vậy mà cái tên ẻo lả này cư nhiên cảm thấy cởi trần là không lễ phép, thế nhưng băng vệ sinh rất nhanh không cao hứng nổi – Hứa Tư đại khái bị Tô Nhiên chọc đến nổi giận, đứng lên, đập một cái lấy tinh thần thêm hăng hái, cởi phăng luôn áo ba lỗ, trần trụi nửa người trên nói với Tô Nhiên “Này, này cậu xem này, tớ chính là thằng straight men, tớ không ẻo lả, tớ dám thoát y này...”

Băng vệ sinh chỉ cảm thấy mắt của mình bị keo 502 cố định rồi, gắt gao dán vào hai cái điểm nhỏ nhỏ trên bộ ngực trắng nõn của Hứa Tư, chết tiệt, vì sao cái bộ ngực đẹp lép của nam nhân nhìn qua lại có thể đáng yêu như vậy? Hảo nghĩ muốn xoa bóp, thân hình Hứa Tư giống như cá quẫy qua quẫy lại nửa ngày còn chưa đủ, cậu tựa hồ đang cùng Tô Nhiên nghiêm túc thi xem ai là đàn ông chân chính, hai người bắt đầu vào hiệp thoát quần, Hứa Tư ném cái quần bò ra lộ cái quần tứ giác màu trắng không hề tình thú, nhưng trong mắt của băng vệ sinh lại chết tiệt hấp dẫn, nhất là trong khoảnh khắc Hứa Tư xoay người kia, một đường cong con con đẹp mắt cực kì, băng vệ sinh cảm thấy cả người nóng lên, bỗng nhiên toát ra một loại cảm giác như muốn chảy máu mũi.

Băng vệ sinh bình tĩnh nghĩ, cho dù hần có thật chảy máu mũi cũng có thể lập tức được chính mình thấm hút, đây coi như mình làm mình dùng luôn.

Nhưng làm hần cực kì mất hứng chính là, cái gã ngốc tử không lẽ phép thô lỗ kia quả thật chảy máu mũi, trong miệng gã không ngừng kêu Còn kém cỏi lắm, nhưng ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm thân hình trắng nõn của Hứa Tư, ánh mắt của gã làm cho băng vệ sinh sinh ra một cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Nhìn con ** nhà người, không tin ta lấy Sophie dán lên mặt người không!

.....

6. Chương 6

Đương nhiên, băng vệ sinh vẫn thành thành thật thật đực mặt ra tại chỗ, cho đến khi Tô Nhiên cùng Hứa Tư song phương ghé vào trên ghế sofa ngủ gà ngủ gật rồi mò mẫm trở về phòng ngủ.

Có ai nào biết, ở thật sâu trong bóng đêm, một bao Sophie có cánh lại đang mơ một giấc mộng đẹp, trong mộng hần rất cuộc trở về thân thể vốn có của mình, một lần nữa có thân thể cường tráng mẽ người khiến cho hần vui mừng thật lâu, hần ở trong WC soi gương một hồi, cho đến khi tâm linh như hoàn toàn được mưa xuân tưới mát, hần mới bước ra khỏi phòng WC, bước vào trong phòng ngủ thiết kế riêng đẹp đẽ.

Phòng ngủ của Trầm Quan rất lớn, hơn nữa còn có chiếc giường lớn chiếm hai phần ba diện tích, trên dra trải giường màu đen sạch sẽ có một người đang nằm úp sấp, phủ trên người y là một lớp chăn mỏng nhẹ tênh, chỉ che tới nửa phần hông, phơi bày nguyên cái lưng bóng loáng trắng như tuyết, hần nhìn không rõ mặt người này, mắt chỉ chạm được vào cái ót, mái tóc đen nhánh mềm mại có phần hơi dài, buông xuống hai bên sườn của phần cổ

Trầm Quan nuốt một ngụm nước miếng, tất cả màu sắc trắng đen rõ ràng này khiến hần có chút chói mắt, hần cân nhắc trong chốc lát, thật sự không nhớ được là nhà mình từ khi nào có giấu một cực phẩm đến vậy, chỉ mới nhìn phía sau mà đã khiến hần cảm thấy cứng không chịu nổi, hần không có tâm tư nghĩ nhiều, lập tức theo bản năng cởi bộ tây trang cao cấp trên người, mười ngón tay thon dài muốn sờ ngay bảo bối lồ lộ nhớ mong.

Láng quá!

Trầm Quan hài lòng liếm môi dưới – động tác này của hần được rất nhiều phụ nữ khen là gợi cảm đến mức làm cho người ta quên cả hô hấp, dĩ nhiên người trên giường kia không thể nhìn thấy.

Trầm Quan nghiêng người vào giường, lập tức đem người kia lật lại, hần đánh giá cẩn thận bạn tình lần này, tứ chi y trắng nõn thon dài, mùi hương khiến cho Trầm Quan nhớ tới cây hoa dành dành nở đầy đường mỗi độ tan trường về hội còn học sinh, mặt của y khuất sau mớ tóc dài buông lơi, Trầm Quan âm thầm phê bình cái kiểu tóc đã chiến không có hình dạng vừa già vừa xấu này, một mặt nhin không được vén tóc mái của y ra, nhìn thấy cái trán trơn bóng xinh đẹp, Trầm Quan không khỏi thỏa mãn trong lòng.

Trầm Quan hôn hôn trán y, lại dọc theo đường gương mặt qua quýt hôn xuống, liếm liếm đôi môi đậm màu của y, Trầm Quan thầm mắng 1 câu sao ngọt thế, một mặt nhin không được dùng đầu lưỡi khơi cánh hoa mềm mại hung hăng chiếm lấy thành trì, sau khi nghe thấy thanh âm của người dưới thân phát ra tiếng ân ân, hần theo thói quen sờ vào bộ ngực của đối phương, vân vê bộ ngực gầy yếu nửa ngày, hần bắt chợt phát

giác thấy không đúng, xúc cảm trong tay dị thường xa lạ, đẹp đẹp bẹp bẹp, sao lại thế này, chẳng lẽ lần này ôm phải 1 đứa chưa dậy thì?

Trầm Quan thoáng nhìn qua bộ ngực bị hấn tùy tiện, chỉ thoáng nhìn qua thôi lại khiến cho hấn cảm giác như bị sét đánh đùng đùng, sao lại thế này? Đó là một nam nhân? Trầm Quan không thể tin đem thân thể nam nhân đơn bạc lần qua lộn lại nghiên cứu, cuối cùng đã cho hấn một cái đáp án cực kì thất vọng không lay chuyển được, đây quả thật là một thằng đàn ông.

Trầm Quan không phải chưa từng ôm nam nhân, hấn quá mức xuất sắc, chỉ cần nhìn thấy gia thế cùng gương mặt của hấn cả một đám trai lẫn gái đều xếp hàng nhưng nhớ, nhưng so với đàn ông da thịt cứng rắn, hấn thích phụ nữ ngực to mềm mại hơn, Trầm Quan đang do dự tiếp tục hay không, đối phương đã bị hấn gây sức ép đến bất tỉnh, ánh mắt đen láy ánh lên một tầng nước, cậu ta hình như bị cận, ánh mắt thoáng mù mị trong chốc lát, bỗng nhiên có chút kinh ngạc “A” một tiếng, rồi run rẩy nói “Trầm Quan?”

Trầm Quan nghe tiếng cực phẩm gọi tên mình, chợt thấy trong ngực nóng lên, máu toàn thân của hấn đều thiêu đốt, không ngừng kêu gào, hấn thẳm chữ một câu, ngay sau đó liền hóa thân thành sói lao người tới.

Đôi môi gợi cảm đẹp dễ tức giận chà đạp nhũ đầu đáng thương nho nhỏ nằm trên vùng ngực trắng nõn, đối phương giật mình rên rỉ, cậu vươn tay che kín miệng mình, như không thể tin những thứ đang diễn ra trước mắt, cậu vừa thở gấp vừa nói “Trầm Quan....Anh còn nhớ tôi hay không....Tôi học đại học X...Á...A..khoa quản trị....Tôi tên Hứa Tư...Ồi ời, đừng mà....Đừng có mút chỗ đó...”

Trong đầu Trầm Quan một mớ hỗn loạn, thậm chí dốc sức gây sức ép cho nam nhân này phát khóc mới thôi, nghe thấy Hứa Tư nói, trong tay cầm lấy tượng trưng nam tính của Hứa Tư, thành công nghe thấy tiếng hít thở yếu ớt của đối phương, thuận miệng đáp “Hứa Tư thật à? Cậu học đại học X à? Nói như vậy cậu là đàn em của tôi à? Ân?”

Hứa Tư đã bị hấn làm cho muốn ướm đấm, cậu giãy dụa ngồi dậy, chậm rãi sờ lấy gương mặt của Trầm Quan “Tôi không phải đang nằm mơ chứ? Trầm Quan....Tôi vẫn vẫn rất...rất thích anh...”

Trầm Quan khó mà không nhíu chân mày, hấn luôn luôn thấy mấy câu tỏ tình này đó thật phiền hà giả tạo, đối với hấn mà nói bất luận nam nữ hay là nam nam trong lúc trên giường cũng chỉ có quan hệ sinh lý, hấn nâng cằm Hứa Tư lên, nhìn vào mặt Hứa Tư, nhưng ngay khi hấn nhìn vào gương mặt kia trong phút chốc hấn ngây ngẩn cả người.

Gương mặt này, tựa như hoa dành dành trắng nõn mà thanh tú, viết đầy câu ái mộ và sùng bái hấn, một đôi ánh mắt ướt nước và long lanh phản chiếu chỉ mỗi mình hình bóng hấn.

“Chết tiệt!” Trầm Quan nhỏ giọng mắng một câu, từ từ đầu giường lấy ra gel bôi trơn đổ vào trên tay, biểu tình trên mặt hấn có chút hung dữ, nhưng động tác dị thường ôn nhu, đầu ngón tay của hấn ở bên trong nơi ẩm ướt của Hứa Tư xoay chuyển, cảm giác của vào đã đủ mềm, liền xóc lấy thắt lưng của hấn, trước khi tiến vào, hấn véo lên khối thịt nhỏ trên mặt Hứa Tư “Hứa....Tư, tôi có thể nói rằng, nếu cậu thích tôi, tôi sẽ không dùng bao, tôi muốn cho cậu cảm thụ chân thật thật thật thật chính tôi”

Hứa Tư hé nửa con mắt ra nhìn hấn, qua một hồi lâu mới phản ứng lại, sắc mặt cậu đỏ ửng lên, Trầm Quan đã động thân tiến vào, hấn vừa ở trong thân thể của Hứa Tư chậm rãi chuyển động, vừa cúi xuống bên tai Hứa Tư tà tà cười “Tôi bắn vào bên trong được không?”

Ánh mắt Hứa Tư trôi trong sương mờ bỗng trở to, sau đó cảm giác được Trầm Quan thúc đẩy bên trong cơ thể cậu đầy ác ý, cậu bị Trầm Quan thao túng muốn thành một bãi nước xuân, cả người mềm nhũn không ra hình thù, đầu óc trống rỗng, chỉ đành phát ra đôi chút tiếng rên rỉ ỉn ỉn

Một đêm này Trầm Quan thỏa mãn cực kì, cho đến khi một thanh âm thô lỗ lòi hấn tỉnh dậy “Hứa Tư! Mười một giờ hơn rồi, tớ phải đi giao bản thảo aaaaaaaaaa xong rồi aaaaaaaaaa”

Hả? Giao bản thảo? Trong nhà Trầm Quan hấn từ khi nào có có gấu làm xiếc vậy?

“Hứa Tư? Cậu làm sao vậy, cậu trốn ở trong chăn làm gì?”

Hứa Tư? Sao nghe có chút quen tai....Không sai, đây không phải tên của tiểu cực phẩm đêm qua sao? Nghĩ đến tư vị của tiểu cực phẩm, Trầm Quan không khỏi mở to mắt, lại phát hiện hân cư nhiên đứng trên một cái bàn bốn chân cũ kỹ, đứng cạnh bên hân còn có một chai six-god, còn có một bao tâm xỉa răng.

Má – Lão tử sao vẫn là băng vệ sinh thế này?

Trầm Quan còn chưa kịp bị thương chợt nghe trong phòng ngủ truyền ra thanh âm “Hứa Tư, cậu sinh bệnh sao?”

“Đừng....Đừng tới đây”

“Hứa Tư cậu làm sao vậy, thân thể không thoải mái thì cứ việc nói thẳng a?”

“Đừng Tô Nhiên....Tớ khỏe lắm, cậu đi giao bản thảo trước đi....Đừng lật chăn của tớ lên..”

“Ồ hô, Hứa Tư cậu thế mà lại mộng tỉnh ở trên giường”

“Đừng nói nữa”

“Hứa Tư, không có việc gì mà, đêm đêm mộng tỉnh là chuyện thường tình...”

“Không phải, Tô Nhiên, cậu không biết, tôi qua tớ mộng thấy Trầm Quan...”

“What?”

Người cho người là con vịt sao, còn “Quát”? Băng vệ sinh mệt mỏi rửa thắm.

“Tớ mơ, mơ thấy Trầm Quan đối với ta làm chuyện ấy...”

Nội tâm Trầm Quan kịch liệt cuộn trào, hóa ra đêm qua không chỉ một mình hân mơ, hóa ra đối phương cũng mơ thấy hân....Nhưng, Trầm Quan nghĩ thầm chắc hân không phải được trời phú cho thành một cái băng vệ sinh có siêu năng lực đi vào giấc mộng của người khác đâu nhỉ?

7. Chương 7

Tô Nhiên còn tiếp tục nhao nhao nói ồn ào “Không thể nào, cậu thích hân lâu như vậy, đây là lần đầu tiên mơ thấy hân sao?”

“Không phải....lúc trước cũng có mộng qua, nhưng mà chúng tớ cùng lắm chỉ là nắm tay thôi, loại chuyện này đây là lần đầu tiên...”

Trầm Quan đắc ý nghĩ tất nhiên mộng này chính hân tự mình cầm cán, sao chỉ thể đơn giản nắm nắm bàn tay hôn hôn cái môi cơ chứ.

“Hứa Tư, cậu là đàn ông trưởng thành, lại đã quen bạn gái, sẽ không dừng ở giai đoạn nắm tay hôn môi thôi đó chứ?”

“A? Mọi người không phải chống lại việc quan hệ trước hôn nhân sao? Lạm giao là không tốt”

“Cút mịa cậu đi, ai nói quan hệ trước hôn nhân là lạm giao”

Hứa Tư cắn cắn môi dưới, ngược ánh mắt với vẻ thật sự nghiêm túc nhìn Tô Nhiên “Tô Nhiên, như vậy không được, nếu như đã không xác định cả đời ở cạnh nhau mà đã làm loại chuyện này trước đó thì thật không có trách nhiệm với bên bạn nữ, nam tử hân thì phải có cái tâm và trách nhiệm...”

“Được rồi, được rồi, tớ biết cậu là Liễu Hạ Huệ chuyển thế, cậu là Đức Mẹ Maria giáng trần để thanh lọc nhân gian, tớ không nghe cậu nói mấy cái việc tràng giang đại hải của cậu, tớ đi giao bản thảo, cậu cũng đừng vì việc mộng tỉnh này mà buồn bực, đàn ông đều như vậy, nếu không có mộng tỉnh sẽ bị tắc ống hư luôn”

Hứa Tư không nói gì, nhưng gương mặt có chút ửng đỏ, Tô Nhiên nhin không được véo lên mảng da nhỏ đó “Đừng hờ chút là đồ mặt, khó trách con ghê Tiểu Phương kia khoái khi dễ cậu”

Trầm Quan bị đặt ở trong phòng khách không thể nhìn thấy cảnh tượng bên trong phòng ngủ, tuy rằng hắn không nhìn thấy, nhưng đã có thể tưởng tượng ra bộ dáng Hứa Tư nổi rạng mây hồng trên gương mặt trắng mịn mê người, chỉ tưởng tượng như vậy Trầm Quan lập tức cảm thấy mũi nóng lên muốn chảy máu mũi.

Bình tĩnh một chút, người hiện tại chỉ là một bao băng vệ sinh mà thôi, cho dù người có cánh bao quanh mình thì người cũng không thể đối với hắn làm gì, người cho là một miếng băng vệ sinh có thể nhét vào bên trong sao?

Đêm tối, đôi mắt băng vệ sinh ngóng trông Hứa Tư ngủ sớm một chút, Hứa Tư đem toàn bộ thức ăn ngày hôm qua còn dư nấu thành cháo để dùng, một bên nghe tin tức từ đài phát thanh, cậu gom bát đĩa, nắm di động do dự thật lâu, cuối cùng lấy tay ấn dây số, sau khi tiếng chuông dài đổ, đầu bên kia truyền đến giọng nói chói tai của Tiểu Phương “Gọi chi thế?”

“Tiểu Phương, anh...Anh thật sự rất muốn sống hạnh phúc bên cạnh em...”

Trầm Quan nghe, nhin không được trở mình xem thường, ả kia đối với người như vậy mà người còn luyện tiếu ả, tin hay không đêm nay ta ở trong mộng làm chết người cho người biết con mịa người là ai!

“Được rồi, tôi biết rồi, tôi biết anh là người tốt, nhưng tôi lần này yêu thiết rồi đó, bạn trai tình đầu của tôi về tìm tôi, tôi trước đây cũng muốn cùng anh hạnh phúc bên nhau cả đời, nhưng mà anh cũng biết đó, mối tình đầu là mối tình đẹp nhất, hy vọng anh cũng có thể tìm thấy hạnh phúc của chính mình”

Tiểu Phương hiếm khi không phát cáu, sau khi mềm mỏng nói xong lập tức cúp điện thoại, Hứa Tư kinh ngạc nhìn di động, nghĩ đến mối tình đầu của mình.

Mối tình đầu của hắn là Trầm Quan, tất nhiên, ngay cả mối tình đầu này cũng chưa hắn thế, đây chỉ có mình hắn đơn phương mà thôi.

Hứa Tư thở dài một hơi, lại đi vào trong phòng tắm tắm rửa, khoác cái khăn lớn rồi đi ngủ, băng vệ sinh thu hết tất cả vào trong mắt, khi hắn nghe tiếng cánh cửa phòng ngủ đóng lại, trong lòng bỗng nhiên kích động hẳn lên, hắn đợi cả nguyên một ngày đã sớm kiềm nén không yên, vừa nghe thấy thanh âm trên giường của Hứa Tư, hắn liền lập tức nhắm mắt lại chuẩn bị cấp tốc tiến vào mộng đẹp, nhưng hắn trần trọc hơn nửa đêm chợt phát hiện một vấn đề nghiêm trọng – Hắn mất ngủ, hắn một bao Sophie có cánh mất ngủ.

Hận chết! Băng vệ sinh tức giận trừng mắt nhìn đồng hồ treo tường, nhìn thấy kim đồng hồ đã thẳng tắp chỉ năm giờ, hắn không khỏi mặt ngu như trâu nghĩ hôm nay kế hoạch về một giấc mộng đẹp của hắn có vẻ đi tong rồi!

8. Chương 8

Nhưng đến tối ngày hôm sau Trầm Quan lại đặc ý hẳn lên, hắn một lần nữa thành công xâm chiếm giấc mộng của Hứa Tư, ở trong mộng hắn hoàn toàn thoát khỏi cái bao Sophie có cánh chết tiệt, dùng thân thể trắng kiện của chính mình ôm Hứa Tư hết lần này đến lần khác, cho đến khi hắn hoàn toàn thỏa mãn, mới phát hiện Hứa Tư dưới thân đã hoàn toàn ngất đi.

Sờ sờ gương mặt gầy gò của cậu, Trầm Quan nghĩ sau này nhất định phải nuôi cậu tốt chút, đem cậu ta dưỡng béo lên thêm nữa mới có thể ôm thoải mái được, nhưng hắn vừa tưởng tượng như vậy liền cảm thấy xung quanh có luồng ánh sáng trắng, đầu óc hắn mù lên mở mắt ra lần nữa thấy mình lại đứng trên bàn ở trong phòng khách, song song bên cạnh là six god và tắm xả răng.

Ban ngày- sao vẫn là băng vệ sinh vậy!

Ngày của Hứa Tư lại không trôi qua yên ổn như vậy, cậu ta đi làm vào lúc sáng, buổi tối trở về còn bị giấc mộng xuân gây sức ép, một tháng trôi qua khiến cậu gần như ngày nào cũng phải căng đôi mắt thâm quầng, thậm chí đi làm cũng dậy không nổi.

Hứa Tư tựa hồ quên luôn cái bao Sophie ở trong góc, Trầm Quan có chút bực bội đỉnh đầu phủ một tầng bụi tập trung nhìn Hứa Tư bận bịu trong phòng, phát hiện Hứa Tư bỗng nhiên ngồi ở trên ghế bên cạnh hắn, ngơ ngác nhìn chằm chằm vào tờ báo gần người.

Trầm Quan cũng liếc mắt nhìn một cái, nhưng nhìn thoáng qua thôi lập tức liền ngáy dại.

Tổng tài Trầm thị chết thê thảm? Bệnh viện giám định do não ngưng hoạt động?

Cái gì? Hắn đã chết? Ngay cả củ cải cũng không còn được nữa? Trầm Quan nhìn chằm chằm cái tí máu đen thật lớn, cảm giác trong lòng như bị người ta nghiền nát, đầu óc lập tức trống rỗng.

Vậy là...hắn đã chết sao?

Hắn hiện giờ là thế nào? Là hồn ma? Hay là Sophie có cánh? Hay là cái băng vệ sinh thành tinh! Hắn đã không còn rảnh bận tâm mấy cái đó, bởi vì hắn chú ý trên tờ báo kia bất chợt rơi xuống vài giọt nước mắt lạch bạch lạch bạch ướt cả trang giấy, hắn thoáng dời ánh mắt sang người nam nhân vẫn thường bị mình gây sức ép trong mộng một lần nữa rơi lệ.

Không giống như lần đầu tiên nhìn thấy cậu ta, ngay thời điểm cậu ta bị bạn gái xô xiên và vứt bỏ chỉ che mặt âm thầm khóc, cũng không giống như những giọt nước mắt triền miên trong mộng, cậu ngồi thẳng lưng một chỗ, nắm tờ báo trong tay, ánh sáng mặt trời chiếu lên gương mặt trắng nõn của cậu, giống như phủ một lớp mờ, nước mắt của cậu từng chút từng chút chảy xuống bên khóe mắt, khiến cho Trầm Quan nhớ tới giọt lệ của nhân ngư.

Hứa Tư khóc xong đem tờ báo đặt ở trên bàn, tự mình đi đến bên giá sách rút ra một quyển, chậm rãi lật ra xem.

Trầm Quan liếc mắt nhìn quyển sách kia, phát hiện trên mặt sách đều là ảnh chụp của hắn, có cái lấy từ trên tạp chí và sách báo cắt ra, có cái là tải từ máy tính xuống, còn có cả hình ảnh bữa liên hoan tốt nghiệp của mình bị ai đó lén chụp, Hứa Tư lướt qua những trang ảnh, bất chợt đứng dậy, đem những bức ảnh chụp lấy ra khỏi sách, lại lục ra một cái bật lửa, rồi đốt bức ảnh đầu tiên, mặt Trầm Quan lập tức đen xì, hắn còn đang bởi vì thâm tình của Hứa Tư mà thâm cảm động, nhưng thấy Hứa Tư lại muốn đốt ảnh chụp đẹp trai của hắn, hắn lập tức không vui, nhưng may mắn là Hứa Tư chỉ đốt có 1 bức, rồi buông mấy bức hình vô tội này ra.

Trầm Quan thấy Hứa Tư tiến vào phòng bếp bận bịu làm cơm chiều cho mình, thoáng nhẹ nhàng thở ra, liền bắt đầu cẩn thận nghiên cứu tờ báo, báo chí chỉ dùng hai ba dòng văn tắt tóm tắt cuộc đời cùng sự nghiệp của hắn, còn lại đều đưa tin về đời tư phức tạp của hắn, miêu tả hắn có thể so với nhíp ảnh gia nổi tiếng CGX, hơn nữa còn nói hắn có mấy đứa con riêng khác mẹ vì tranh giành tài sản của hắn mà ra tay ám sát, Trầm Quan hắn từ khi nào có con riêng mà hắn không biết vậy? Chẳng lẽ – Hứa Tư khi này khóc là vì chuyện này.

Quả nhiên, buổi tối khi Tô Nhiên lại đây ăn tiệc, Tô Nhiên trước tiên đem hắn ra hung hăng mắng mấy lần, còn không có ý tốt nói Trầm Quan nhất định bởi vì tự vùi đầu vào cúp A mà chết, hơn nữa còn đem tin tức trên ba bốn tờ báo thuật lại một lần.

Hứa Tư nghe xong, trầm mặc thật lâu, con mắt đỏ lên nói “Tớ...thật sự rất thích hắn, cho dù hắn có xấu xa như mấy người nói vậy...Nhưng cái chết của hắn vẫn khiến tớ cảm thấy quá sức chịu đựng....Cứ thế mà cách xa tớ thật rồi”

Tô Nhiên yên lặng nhìn cậu, sau đó nói “Hứa Tư, cậu điên rồi” Nói xong lập tức chuyển sắc mặt “Tớ nói, Hứa Tư cậu nếu thật sự thích đàn ông, ngày mai tớ dẫn cậu đi Gay bar gặp mặt mấy chàng, Trầm Quan hắn có cái thá gì tốt đâu? Cùng lắm chỉ là con ngựa đực mang hung khí ở giữa thôi, ngày mai tớ dẫn cậu đi gặp mấy chàng trai tốt...Ồ, dù tớ cũng chưa từng qua lại cái chỗ này”

Hứa Tư ngược mắt lên “Không...Tớ đã nghĩ thông rồi, tớ với hắn chưa từng phát sinh chuyện gì, hiện giờ hắn đã chết, đối với tớ mà nói cũng là một cách giải thoát, tớ sẽ thử đi thích người khác, không cần phiền cậu”

Trầm Quan cảm thấy dù mình là một bao băng vệ sinh cũng muốn rơi lệ, trời ơi, lại còn bảo mình và cậu ta không có quan hệ gì? Thế hắn mỗi tối không quần khổ cực lao động là vì cái gì? Hơn nữa ngay vào thời

điểm Hứa Tư nói sẽ thích một người khác, hắn cảm thấy trong lòng đau đớn vô cùng, ghen tuông ngập óc, ngay khi hắn ần ần cảm thấy được tâm tình của mình có chút không đúng, hắn bỗng nhiên bị người ta cầm lên.

“Ế, Hứa Tư, sao cậu mua cái bao này chi zợ, đừng nói là cậu có kinh à nha”

What, lại là tên Tô Nhiên hỗn đản này! Đầu của Trần Quan bị Tô Nhiên thô lỗ nắm lấy, một lát sau, Hứa Tư mới như sực nhớ a một tiếng “Đó là trước đây mua cho Tiểu Phương”

“Một thằng đàn ông đi mua băng vệ sinh? Cậu đối với ả cũng tốt quá hử?”

Ngay sau đó, Trần Quan bỗng nghe thấy tiếng xé lớp bao plastic

“Tô Nhiên cậu làm gì?”

“Đến đến đến, mở cái này ra xem thử, lớn như vậy rồi chưa nhìn thấy băng vệ sinh”

Thao! Người muốn xem băng vệ sinh làm gì? Trần Quan nhận thấy lớp vỏ Sophie của mình đã bị xé ra hoàn toàn, hắn thật may mắn không có cảm giác đau đớn, chẳng lẽ linh hồn của hắn không phải bám vào cái lớp vỏ bao vệ sinh mà là trong cái băng vệ sinh? Còn là một miếng băng nữa chứ?

Con mịa nó, nếu hắn bị phụ nữ mua rồi chẳng phải máu chảy đầy thân sao...

“Tô Nhiên” Hứa Tư ngáp ngừng nhìn gã “Đừng giỡn, băng vệ sinh có gì đáng xem...”

“Ai du, mấy ngày trước tớ thấy trên mạng có nói về mấy miếng băng vệ sinh sợi bông đen thùi lù, cho nên muốn mở ra xem sao, cậu xem lớp bông bên trong trắng tinh này”

Trần Quan đã khiếp sợ vô cùng, nếu theo góc độ của một cái băng vệ sinh mà nói, hắn lúc này đang bị người ta phân thân...

Không chỉ như thế, Tô Nhiên còn nắm lấy sợi bông trong thân thể hắn, từ trong túi quần rút ra cái bật lửa, miệng lẩm bẩm nói “Để tớ đốt thử xem sao...”

Lạch cạch, một tiếng khó nghe cùng mùi lửa nháy mắt dâng lên, Trần Quan tuy rằng không cảm giác đau đớn, nhưng lại bị một cỗ nóng bỏng bao quanh mình.

Má ơi, lúc này là chết chắc rồi á!

9. Chương 9

Tác giả: Tiểu Hắc Hùng

Editor: Sweetroses

Má ơi, lúc này chết chắc rồi á!

Trần Quan trước khi chết giữa mặt viết đầy câu hỏi hận, nếu trời caocho hắn một cơ hội sống lại, hắn nhất định phải hồi đại học tóm lấy tiểu học đệ này, sau đó mỗi ngày ôm cậu ta gặm gặm, nếu có một cơ hội sống lại lần nữa trước khi bị kẻ thù dàn dựng đâm xe phải phá vỡ âm mưu của nó, nếu cho hắn một cơ hội sống lại hắn nhất định phải trừng phạt tất cả xướng làm băng vệ sinh nào làm sợi bông bị đen....

Trần Quan thật sự tỉnh lại trong phòng ngủ của mình, hắn mở to mắt, theo thói quen sờ sờ di động trên tủ đầu giường của mình, nhìn thoáng qua ngày tháng trên đồng hồ báo giờ của hắn.

201x năm O tháng OX, thứ sáu.

A, mới tám giờ rưỡi, sớm quá, ngủ tiếp.

Trần Quan vừa mới nghiêng đầu chuẩn bị tiếp giấc nồng, bỗng nhiên cảm thấy trong đầu linh quang chợt lóe, bật người nhảy dựng lên.

Cái gì? 201x năm O tháng OX sao? Đây không phải là cái ngày hần biến thành băng vệ sinh bị Hứa Tư mua sao?! Chẳng lẽ hần đã trở lại thành người?!

Chẳng lẽ ông trời vốn coi thường hần rồi cuộc nghe thấy được tâm ý của hần cho hần trở lại làm người? Trầm Quan nghĩ vậy lập tức vui vẻ, nguyện vọng đầu tiên của hần cũng đã được chấp thuận rồi sao? Hần phần chần nhảy xuống giường, thử gọi vài tiếng Hứa Tư, lại phát hiện trong phòng trống không, hần đi qua đi lại, nhìn thấy trong sổ hay điện thoại đều không có cái tên Hứa Tư, không khỏi có chút tự giễu nghĩ trời cao đã giúp cho hần sống lại làm người cho tốt, sao lại không giúp hần thực hiện nguyện vọng này.

Nhưng không sao – trên gương mặt lạnh lạnh của Trầm Quan lộ ra vẻ bình thản, hần ở trong nhà Hứa Tư gần một tháng, hần đã muốn rành mạch tất cả sở thích cùng thói quen làm việc, nghỉ ngơi của đối phương, ngày có được tiểu học đệ này sắp đến rồi.

Nhưng khoan chậm chút, hần vẫn nên lao ra siêu thị Nhạc Phúc chết tiệt kia mua cái bao Sophie có cánh vè – vụn nhất trong không gian này có đến hai Trầm Quan thì phải làm sao, vụn nhất Trầm Quan trong băng vệ sinh bị người phụ nữ nào đó mua về dùng thì làm sao đây...

Ngay khi Trầm Quan vội vã đuổi tới siêu thị liếc mắt một cái thấy bao Sophie có cánh giá gốc 5 đồng còn 4 đồng 8 không ai thèm mua kia đang được một cánh tay trắng nõn tóm lấy.

Hứa Tư!

Trầm Quan giật mình muốn rút tay về nhưng cơ thể đã không thể không chế cùng Hứa Tư đồng thời lấy 1 bao Sophie.

Hứa Tư có chút khó hiểu ngẩng đầu nhìn hần, hần bị một đôi mắt trong vắt kia soi thấy xấu hổ vô cùng “Tôi...Cậu...Mua trước đi, tôi không cần đâu...”

Trời cao ơi, cứ giáng sấm sét đánh hần một cái đi, hần lại trước mặt người trong lòng mình tranh nhau một cái băng vệ sinh.

“Trầm Quan!” Đối phương nhẹ nhàng đẩy kính mắt, khẽ nói “Anh sao lại đến đây?”

“What?” Phát ra âm thanh con vịt Trầm Quan có chút giận mình Hứa Tư

Hứa Tư cười cười “Anh tối qua tăng ca về còn than mệt chết tính hôm nay ngủ bù, còn bảo tôi đến siêu thị mua cái này, tôi còn thấy có chút kỳ kỳ...”

Trầm Quan lúc này mới tỉ mỉ nhìn cậu, Hứa Tư tuy rằng vẫn ăn mặc thật bảo thủ, nhưng đã tốt hơn rất nhiều lần so với cái vẻ nghèo kiệt hủ lậu lần đầu tiên gặp mặt, tóc của cậu cũng ngoan ngoãn ép sát hai bên tai, cả người có vẻ sạch sẽ đáng yêu.

Trong lòng Trầm Quan cảm thấy thật thỏa mãn, nhưng hần nhin không được hỏi “Chúng ta quen nhau sao?”

Hứa Tư nhin không được cười càng thêm lớn “Chúng ta ở chung với nhau bốn năm, anh còn hỏi tôi câu này....Anh mấy hôm rày kỳ lạ quá, ngày hôm qua còn khẳng khẳng bảo tôi đi siêu thị mua giùm anh cái này....Nói là nghiên cứu chất lượng của sản phẩm băng vệ sinh trên thị trường...”

Trầm Quan nào đình trệ, hóa ra ông trời vốn keo kiệt kia không bạc đãi hần, hần thật sự ở hồi đại học tóm được tiểu học đệ....Nhưng sao hần không có chút thông tin gì về người ấy trong tay vậy nè?

Trầm Quan lấy điện thoại di động lục lại một lần nữa, phát hiện điện thoại có một chữ “Babe” chà bá trên đầu danh bạ, lập tức nhìn thấy ảnh Hứa Tư, hần nhìn chằm chằm di động thâm nghĩ từ khi nào mình sến rện như vậy.

Hứa Tư kéo tay áo của hần “Đừng ngăn người, chốc nữa không phải về ăn tiệc lớn sao?”

“Tiệc lớn?”

“Phốc, anh mấy ngày nay rốt cuộc bị làm sao vậy, hôm nay không phải là ngày kỷ niệm 4 năm quen biết của chúng ta sao, lát nữa đi lấy bánh kem đặt sẵn, anh có nhanh đi không nào”

Trầm Quan sững sờ, ngay lập tức ngoan ngoãn nắm lấy bàn tay kia.

Được rồi, không có Sophie, không có sợi bông nhuộm đen, không có mấy tờ báo lá cải, không có Tiểu Phương, không có tai nạn xe cộ, hẳn chỉ có duy nhất chủ nhân trân quý của đôi bàn tay nắm chặt không rời này thôi.

Trầm Quan nghĩ vậy, trên mặt lộ ra nụ cười rạng rỡ.

Cám ơn ông trời.

_____ Hoàn _____

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bang-ve-sinh-khong-thanh-van-de>